

Liste (se Tillæg B. Sp. 601—04) samt Ændringsforslag udenfor Betænkningen til § 26 III. 42. af Pinstrup (se Sp. 2657).

Det ovenfor nævnte af *Keiser-Nielsen* og *Rørdam* stillede Ændringsforslag var saalydende:

Til § 20.

IV. C. 3. (Tilskud til Sindssygeanstalten ved Sakskebøbing i Maribo Amt).

Summen 157,677 Kr. 50 Ø. nedsættes med 33,949 Kr.

Ordføreren (Carl Hansen): Det første, jeg skal motivere, er Ændringsforslagene Nr. 16 og 17. Det første gaar ud paa at nedsætte Beløbet af visse Indtægter under § 8 med 40 Kr., og det andet gaar ud paa at forhøje uvisse Indtægter med 1,000 Kr. Selve Ændringsforslagene sige jo ikke meget, men i de Oplysninger, som findes i Betænkningen, ser man, at det angaar en enkelt Ø i den færøske Øgruppe, som ikke er meget kendt af Medlemmerne i dette Ting eller overhovedet i Danmark. De Medlemmer af dette Ting, der i 1907 foretog den bekendte Rejse op til Island, ville kende denne Ø, denne mærkelige Ø har jeg vel Lov til at sige. Uagtet dens Fladerum kun er saadant noget som 150 Tdr. Land, er den ikke desto mindre 2½ Gange saa højt hævet over Vandet som det højeste Punkt i Danmark. Øen ligger ca. ¼ Mils Afstand Nordøst for Suderø, den sydligste Ø af den færøske Øgruppe, og er en udpræget Klippeø med stejle Sider, der gaa lodret opad, falde derefter noget langsommere ind efter Landet. Alle, der have set den, ville være enige med mig i, at den mest af alt ligner et uhyre stort Kornhæs, som man ser her i Landet, og et Hæs, der er noget sammensunket. Jeg skal ikke komme ind paa at skildre denne Øs Natur, men kun sige, at det er tilsyneladende kun en ganske nøgen Klippeø, som synes ganske utilgængelig, jeg tror ikke, vi vilde kunne komme op paa den, dertil fordres Færingernes sikre Øje og Fod. Dyrket Land er der ikke. Der findes nogen Plantevækst, som giver Næring til et ret indskrænket Antal Faar, og saa er der en Masse vilde Fugle, som ere Genstand for Efterstræbelser fra Færingernes Side.

Det er ikke første Gang, denne Øs Forhold have været Genstand for Forhandling her i Tinget. I Betænkningen omtales

en Lov af 12. Februar 1852, og det viser, at man tidligere har forhandlet om denne Ø. Jeg har gjort mig lidt Ulejlighed for at se, hvad der den Gang foregik, og for at danne mig en Mening om, hvad det i Virkeligheden er, vi give os af med at tage Bestemmelse om her i Dag. Det viser sig da, at der i 1850 blev afholdt en Auktion paa Færøerne, hvor man solgte denne Ø til den højstbydende. Hvad der var Aarsagen til, at denne Auktion blev afholdt, har jeg ikke kunnet finde, men det er mig meddelt, at den sandsynligvis stammer fra, at den Afgift, der svaredes af det Lejerlag, der den Gang sad inde med Øen, nemlig en Del-Beboere af Suderø, af Kvalbø, Frodebø og Ørdevig, var sat for lavt. Det antoges, at der maatte kunne bringes mere ud af Øen, og rimeligvis var det en Rivalisering mellem forskellige af Suderøs Beboere, der havde Lyst til at leje denne Ø, der gav Anledning til, at Øen kom paa Auktion. Men da man havde holdt Auktionen, og en Mand fra Kvalbø havde faaet Tilslag som den højst bydende, kom man i Tanke om, at det var vist noget betænkeligt at sælge den Ø uden Lovgivningsmagtens Samtykke, og det gav Anledning til, at Regeringen i 1851 fremsatte et Lovforslag. Forhandlingerne om det vare meget vidtløftige, tog endogsaa flere Møder. De vare saa vidtløftige, at da den daværende Indenrigsminister henimod Slutningen af Sagens første Behandling tog Ordet, begyndte han med den Udtalelse, at han næsten undsaa sig ved atter at tage Ordet i denne lille Sag. Resultatet blev imidlertid et Lovforslag, som bemyndigede Indenrigsministeren til at afhænde Øen.

Hvorfor det nu senere er gaaet saaledes, at Færøerne sortere under Justitsministeren, ved jeg ikke, men det kan da aldeles ikke være en Opførsel fra Færingernes Side, der har gjort, at man maatte gaa til den højeste